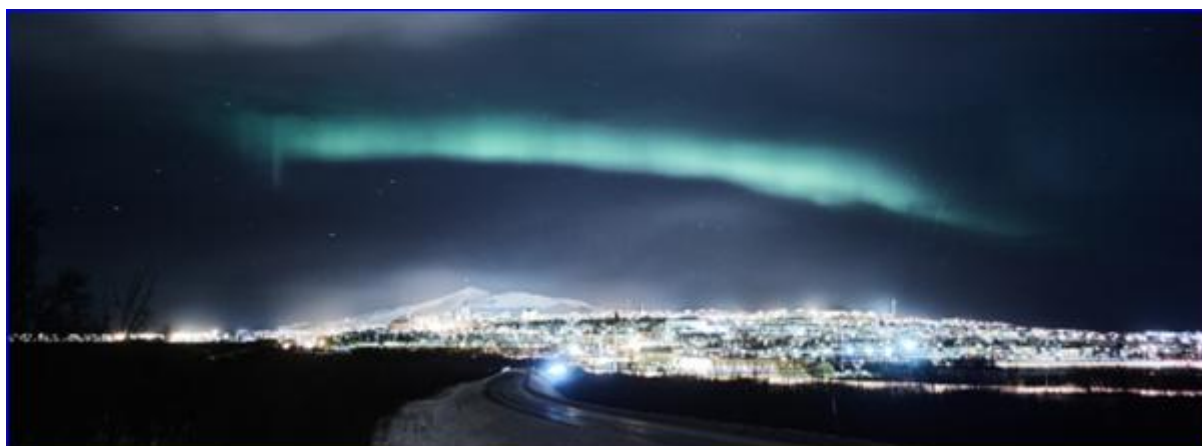

Reseberättelse Kiruna 19 -22/4 2018.

Som vårens aktivitet detta år beslöt vi på årsmötet i Järvsö att åka till Kiruna. Såg då ut att bli hyfsad anslutning, men som vanligt när det kommer till skott, så var det inte så många som anmälde sig. Än värre blev det när det också som vanligt hoppade av några i sista stund.

Vi blev till slut det stabila gänget bestående av Bo Hörnqvist, Martin Hofdell, Magnus Juthage, Håkan Karlsson och Janne Lemos som strålade samman på Arlanda för att fortsätta resan upp till Kiruna.

Väl framme möttes vi av ett fint soligt väder och stämningen var god. I och med att vi var så få, hade vi avbokat vår buss och hyrde istället en personbil. Fem man trängde in sig och med Håkan som pilot körde vi in till Kiruna för incheckning på Hotell Scandic Ferrum. När detta var klart insisterade magen att det var tid för lunch. Det var ju torsdag så det fick bli ärtsoppa och pannkakor i hotellets lunchrestaurant.

Vi hade planerat att åka skoter denna dag, men det fanns så lite snö i omgivningarna att detta inte var möjligt. Istället beslöt vi oss för att hoppa in i bilen och besöka raketbasen Esrange. Man får inte beträda själva basen, men det finns ett besökscenter, dock obemannat som ger en inblick i verksamheten. Jäkligt imponerande och också kul att se hur viktig denna bas är för internationellt samarbete i utforskningen av rymden.

Ishotellet i Jukkasjärvi ligger väl till pass på vår återresan från Esrange, så varför inte beta av det från vår checklista på en gång.

En turistfälla och inte många svenska besökare. Det årligen uppbyggda ishotellet var av säkerhetsskäl stängt, men det finns numera ett permanent "kylskåp" som har öppet hela året. Ett trettiotal rum helt i is, individuella och fantastiskt utformade. Ingen av oss var sugen på att prova en natt, då vintern har varit nog lång ändå. Vi beslöt istället att prova icebaren där det serverades goda drinkar i ett glas gjorda av is. Bartendern var från Frankrike och efter att ha hackat tänder och provat några av hans drinkar, fick det vara nog med kylan. Håkan som inte fick vara med på drinkprovingen körde oss därefter säkert hem till hotellet. Efter en varm dusch kändes det som att en eftermiddagslur kunde vara på sin plats och så fick det bli.

Vi beslöt att göra det enkelt för oss med middagen som intogs direkt på hotellet. God mat och för vissa räckte inte två rätter utan det fick bli tre. Efter att ha suttit ett tag diskuterades dagens äventyr samt diverse jobbrelaterade ämnen drogs vårt intresse till en hörna av lobbyn som hade ett biljardbord och dartzavla. Uppdelning i två lag med Bosse som flytande freelance mellan lagen. Hårda fighter i de olika grenar vi satte upp, men i slutändan var vi oskiljaktiga och matchen slutade oavgjort. Kanske beroende det på att Bosse hoppade mellan lagen. Vi lät det stanna vid det, men beslöt att matchen fortsätter när nästa tillfälle ges. Därmed var första dagen till ända.

Efter en stadig frukost på hotellet checkade vi ut och startade vår bilresa till Nikkaluokta, som ligger en timmes färdväg från Kiruna. Väl framme blev vi anvisade till den stuga vi hyrt. Håkan fick användning av all sin färdighet som skoterförare för att köra vår bil de sista trehundra meterna genom snödrivor, vattensamlingar och spårbildningar. Fin liten stuga på ca: 15 kvadrat med sovplatser för 6. Huggsexa om vilken bingevard var och en skulle ha, Martin som var sen att reagera fick ta utdragsängan på golvet. Det skulle senare visa sig att resten av oss hade gärna sett att han sov utomhus.

Efter att ha lastat in vår packning och lite snack med värdfamiljen hoppade vi in i bilen och körde tillbaks till turiststationen. Håkan lyckades även denna gång att ta oss igenom alla svårigheter. För att gå hade det krävts både snöskor och sjöstövlar.

Planen var från början att åka egna skotrar upp till fjällstationen, men möjligheten gavs inte, så det blev släde bakom en gemensam skoter för hela gruppen.

Skönt var det, för då gavs också tillfälle att titta på det fantastiska landskapet längs färdvägen utan att behöva koncentrera sig på att köra själv.

Efter någon fastkörning med påföljande urlastning och att skjuta på, kom vi fram till Kebnekaise Fjällstation.

Jättefin anläggning och ett perfekt utgångsläge för vidare utflykter i fjällvärden. Folk från hela värden i sporttrikåer och som luktade svett efter dagens utflykter. Inte riktigt våran grej utan vi tog sikte på lunchbuffen istället. Det blev lite pasta och oxjärpar.

Vi hade ett par timmar tills skotern skulle komma och hämta oss, så det fick bli några kalla öl på altanen och studerande av fjällsidorna runtomkring. En 30 meter hög kulle bredvid oss tilldrog sig Martins och mitt intresse. Är man i fjällen så varför inte bestiga något och det kunde också vara en bra plats för ett foto. Vi hann inte mer än fem meter från huset förrän vi befann oss i snö upp till midjan. Det blev att krypa på alla fyra och åla sig fram för att nå fast mark och ta sig de sista metrarna upp till toppen. Helt utpumpade kunde vi konstatera att det var värt mödan då utsikten över fjällstationen var magnifik.

Någon kom upp med förslaget - varför inte hyra en helikopter och flyga runt Kebnekaisemassivet, nu när vi ändå var så nära. Förslaget föll i god jord hos alla och nu startade ett villt Googlande och ringande till olika helikopterföretag. Tyvärr var alla upptagna med att flyga skidåkare upp på topparna och kunde inte ställa upp med så kort varsel. Vi blev dock lovade att bli uppringda följande morgon om möjligheten att flyga då istället.

Vår nedfärd och skoterresan tillbaka till stugan i Nikkaluokta gick som en dans då det var nedförsbacke hela vägen. Inte helt fel att sitta i en släde under renfällar och vinka åt några skidåkare som fortfarande hade ett par timmars färd kvar innan de nådde civilisationen, samtidigt som skymningen började lägga sig. Middagen intogs på turiststationen och valet blev en fördelning mellan röding och renfile, jättegott.

Håkan lyckades sedan ännu en gång köra vår bil ända fram till stugan, lite mera frost nu så spåren var hårdare.

Efter lite snack om dagens äventyr föreslogs att som avslutning skulle ett bastubad inte vara helt fel. Sagt och gjort, in och knacka på hos värdfamiljen med vädjan om att starta aggregatet och efter en halvtimme kunde vi kliva in i värmen, naturligtvis med en medföljande låda med kalla öl.

Som alltid med några killar i en bastu och några öl vidtog den ena berättelsen och diskussionen efter den andra, både jobbrelaterade och personliga. Många minnen och mycket skratt.

Efter någon timme började huden mer och mer ta formen av ett russin och vi beslöt att nu fick det vara nog med värmen. Kort promenad barfota över den frostiga och snötäckta gårdsplanen tillbaka till stugan, riktigt svalkande.

Hela gänget var bra trötta efter dagen alla äventyr och lät John Blund ta över den ena efter den andra. Nu startade en serenad av olika snarknings ljud. Den ende som tagit med sig öronproppar var han som snarkade högst. Inga namn nämnda men han kommer från Göteborg och börjar på "M" Alla snarkningar tillsammans övergick till en rytm som var sövande. Det blev som skarvarna i järnvägsrälsen på sovtåget, endast avbrutna av Magnus andningsuppehåll med påföljande utbrott. Till slut föll även dessa in till en rytm och alla fick en välbehövlig sömn.

Förutom några avbrott för nattligt toabesök 20 meter ut i en snödriva där torrdasset var beläget, vaknade alla utsövd på morgonen. Till vår besvikelse kunde vi konstatera att dimman låg just över trätopparna och ni ska veta att fjällbjörkarna inte är höga här uppe, så helikopterturen var bara att slå ur hågen.

Efter en stadig frukost på Nikkaluoktas turistanläggning, började vi vår bilfärd tillbaks till Kiruna. Programmet för dagen var ett besök i världens modernaste och största järngruva under jord. Samling och tillsammans med 25 andra turister blev vi transporterade med buss till ett Visitorscenter 540 meter ner i berget. Här blev vi informerade och visade hur hela brytningen och logistiken fungerade i gruvan. Guiden matade oss med den ena imponerade siffran efter den andra under vår rundtur. Det går inte att återge allt här, men som exempel kan nämnas att det avgår 10 malmtåg om dagen till Narvik och 5 till Luleå. Varje tåg är 750 meter långt och har 68 vagnar som var och en lastar 100 ton.

Väl uppe ur gruvan, alla med en påse pellets som souvenir, återvände vi till hotellet för en kort vila innan vi skulle ta en promenad genom staden. Vi besökte Kirunas imponerade träkyrka som kommer att flyttas från sin nuvarande plats. Det kommer att bli ett sjuhelsikes plockepinn av alla dessa plankor. Vi passerade även en annan "kyrka" men där var ingen hemma och endast till för medlemmar.

Det började närma sig middagsdags och som förutseende vi är, hade vi bokat bord på restaurant "Spis" Kommer inte ihåg vad alla käkade, men gott var det. Speciellt då Magnus fick stå för notan, som straff för att han hade bokat så dyra flygbiljetter till oss.

På promenaden hem till vårt hotell, började uppsnacket om det förestående avgörandet i vår lagtävling i dart och biljard. Nu skulle detta ta mig fan avgöras. Dröm om vår förvåning när vi såg att dartbanan var stängd. Kontaktade personalen och påpekade detta och fick svaret - Ja det är ju lördag. Och??? svarade vi med hakan i golvet. Olycksrisken är för stor menade personalen. Villt argumenterande uppstod om varför lördagar är farligare än fredagar och om hur folk ovan polcirkeln betedde sig under helgerna. Efter fruktlösa försök att övertyga dem, fick vi nöja oss med biljardbordet.

Om jag själv fick välja hade jag valt en dartpil i huvudet istället för en biljardboll nio gånger utav tio. Efter att Bosse som vid det här laget valt att dra sig tillbaka, återstod endast jämna lag. Kampen blev hård och ännu en gång jämn. Brilljanta stötar varvades med rent löjeväckande och efter 1 - 1 stod avgörandet i sista matchen. Vi hade sänkt alla bollarna utom en var, när Håkan fick hjärnsläpp och stötte ner Stockholms sista boll i det enda hålet han "inte" fick stöta ner den. Kvällen förstörd, men all heder åt Göteborgarna.

Vaknade upp för den avslutande dagen på vårt Kiruna äventyr, med lite nedstämdhet efter gårdagens matchavslut, men det var inget som en god frukost inte kunde bota. Då vi inte gjort några direkta planer för denna dag och returflyget skulle inte avgå förrän tidig eftermiddag hade vi några timmar att spendera. Det blev en bilresa i omgivningarna. Ett besök i slalombaken med hopp om fikapaus omkullkastades, för dom hade inget cafe, fortsatte färden längs E10 mot Narvik. Någonstans måste de väl ha ett fik.

Efter en stund ringer ett helikopterföretag, som vi tidigare varit i kontakt med och erbjuder oss en tur till Kebnekaise. Problemet var att han var stationerad i Porjus, som är en bra bit bort och ville ha 20.000 kr för äventyret. Vi tackade för visat intresse och tackade nej.

Vi fortsatte vårt sökande efter ett cafe, men fick ge upp när vi fick Torne träsk inom synhåll. Vacker utsikt, men inget fik. Det var bara att vända tillbaka mot Kiruna och flygplatsen, där vi till slut fick vårt kaffe.

Vi separerade och tog avsked av varandra på Arlanda med löftet att planera ett nytt äventyr till nästa vår och då med förhoppningen att några fler av Er hänger på.

Vid pennan/datorn

Janne Lemos